

Logrosán - Guadalupe.

04-04-'12. Logrosán- Guadalupe.

's Morgens lopen we eerst over het heuveltje achter en kijken even bij de kikkerpoel daar.

Om 11.30 vertrekken we dan (6231 km). Het gaat al snel de bergen in en over.

Vijver bij Logrosán.

Boomkikkertje?.

Cañamero.

Bijvoorbeeld bij (11.45) Cañamero met mooie hoge bergkammen. We gaan een pas (Puerto de Puertollaño) van 800 m over op weg naar bedevaartsdorp Guadalupe.

Real Monasterio Santa Maria de Guadalupe.

Guadalupe.

Om 11.50 hebben we aan de andere kant van het klooster daar een parking gevonden. Na wat rondkijken zien we vlakbij een grote nieuwe (bus-)parking, waar enkele campers staan. Dat is een veel betere plek.

Real Monasterio Santa Maria de Guadalupe.

Kloosterkerk.

Na een kop thee en een koek lopen we het zeer toeristisch ingestelde dorp in. Daar bezoeken we allereerst de kloosterkerk (13.00 - 13.15). Een groot deel van het klooster, dat nog steeds als dusdanig in gebruik is door Franciscaner monniken is een museum dat pas om 15.30 weer open is. Het I-kantoor is op het moment een heel dik kwartier gesloten, zodat we een eerste ronde door het dorp op eigen houtje doen. We kijken even op de aflopende markt en gaan dan door pittoreske straatjes met huizen, waarvan de uitbouwen op houten palen steunen.

Markt.

Arco de las Eras.

Daar door zijn er galerijen ontstaan. Dergelijke huizen zijn in de omgeving van de Plaza de Santa María in souvenirwinkels omgetoverd.

Fuente de los Tres Caños.

Real Monasterio Santa Maria de Guadalupe.

Real Monasterio.

We eten in hapje daar op het plein (13.40 - 14.15). Tineke wil een kop melk met een beetje koffie, maar kan dat aan de slome kelner niet uitgelegd krijgen. Tot 3 keer komt hij met iets van koffie aanzetten. De laatste wordt dan maar geaccepteerd. Intussen komt de dame van het I-kantoor (waar we naast zitten) terug. Van haar krijgen we wat folders over de stad en omstreken. Om 14.35 lopen we dan een 2e ronde. Nu rechts van het klooster door de Arco de San Pedro en de wijk daar met opnieuw galerijhuizen.

Arco San Pedro.

Vanaf de speeltuin op de Plaza de Gil Cordero heeft men een mooi zicht op het klooster.

Real Monasterio Santa Maria de Guadalupe.

We komen langs een stel "Hospitales" (geen ziekenhuizen maar gastverblijven, van oorsprong voor de pelgrims). Aan de achterkant van het klooster is ook zo iets: Het Hospedería del Real Monasterio. Om het klooster heen komen we zo weer terug op het Plaza de Santa María.

We kopen kaartjes voor het kloostermuseum en kunnen met de grote groep Spanjaarden en 2 Françaises om 16.00 met de gids mee. Eerst door het Museo de Bordados, met vele kazuifels en aanverwante zaken. Apart zijn de zwarte exemplaren, die speciaal voor begrafenissen zijn.

We zien het Museo de Libros Miniados met vele grote en enkele iets kleinere geïllustreerde kerkboeken met zo te zien gezangen erin.

Het Museo de Pintura y Escultura en de Sacristía laten hoofdzakelijk schilderijen zien. De meest opvallende zijn een triptiek van Isebrant en zeer aparte kijkjes op de peters van Zurbarán.

Relicario y Tesoro.

Het Relicario y Tesoro is een uistalling van massa's snuisterijen, met bergkristal versierde spiegels en een fel gekleurde Italiaanse kroonluchter. Steeds wanneer we van het ene museum naar de andere lopen, komen we door de kruisgang, die met grote doeken versierd is. Die zijn dikwijls in slechte staat.

Ten slotte neemt de gids afscheid en neemt een pater Franciscaan de rondgang over. Hij legt uitvoerig uit dat dit geen toeristische humbug is maar een serieuze en heilige aangelegenheid. We gaan muisstil door opnieuw prachtige vertrekken naar een ontmoeting met de Virgen de Guadalupe zelf. Eenieder die dat wil mag naar voren komen en een klein zilveren schaalje met een afbeelding van de H. Maagd kussen. De pater poetst na elke persoon het schaalje met een doekje af. Een aparte ervaring rijker gaan we dan weer naar buiten. Daar is het intussen nog maar 11°C. We lopen dus rap terug naar de camper (17.00).

Guadalupe.

05-04-'12. Guadalupe.

Vannacht nog geruime tijd "lol" van de discotheken gehad, maar verder goed geslapen. We doen enkele boodschappen bij de Coviran iets verder en beginnen op deze frisse dag (11°C) om 10.20 aan de wandeling, die we gisteren van het I-kantoor kregen: Ruta de las Ermitas.

We lopen het dorp aan de oostzijde uit via de Calle Poeta Ángel Marina en Calle Juan Pablo II. Twee niet zo interessante straten. Dan gaat het rechts een zandpad af naar het Viaducto Guadalupe (10.50). Een 58 m hoge brug uit 1959, die voor een spoorlijn was gebouwd, die er nooit is gekomen.

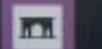
Viaducto de Guadalupe

Construido en 1959 y proyectado originalmente en hormigón, sustenta una de las plataformas de una línea ferroviaria que nunca llegó a ser construida. Este proyecto de ingeniería de 88 metros de longitud, situado en el valle del río Guadalupe, entre las montañas de Santa Catalina y Santa Catalina, fue el primer puente de este tipo en la zona. Su construcción fue financiada por el Estado y el Ayuntamiento de Guadalupe. La obra de ingeniería civil, con sus 88 metros de longitud, 15 metros de altura y 10 metros de anchura, es un ejemplo de ingeniería civil del siglo XX. El viaducto de Guadalupe es un ejemplo de ingeniería civil del siglo XX. El viaducto de Guadalupe es un ejemplo de ingeniería civil del siglo XX.

Construido en 1959 y proyectado originalmente en hormigón, sustenta una de las plataformas de una línea ferroviaria que nunca llegó a ser construida. Este proyecto de ingeniería de 88 metros de longitud, situado en el valle del río Guadalupe, entre las montañas de Santa Catalina y Santa Catalina, fue el primer puente de este tipo en la zona. Su construcción fue financiada por el Estado y el Ayuntamiento de Guadalupe. La obra de ingeniería civil, con sus 88 metros de longitud, 15 metros de altura y 10 metros de anchura, es un ejemplo de ingeniería civil del siglo XX. El viaducto de Guadalupe es un ejemplo de ingeniería civil del siglo XX.

Anexo del estudio sobre el río Guadalupe
 Volumen 1 de 2
 2011

Je hebt er aan twee kanten een mooi zicht over het dal. Voor ons de top van de Villuercas. Bergop gaat het rechtdoor tot aan de Puente de Palomo om dan rechts een pad (camino de Vallehermoso) naar de Ermita de San Blas op te gaan.

De berg Villuercas..

Puente de Palomo.

Kapel van San Blas.

Hier hebben we de eerste mooie zichten terug op de Puebla (Guadalupe). Op de muurtjes naast het pad liggen oude kastanjebolsters.
De kapel (11.10) is op 3 februari het toneel van een bedevaart. Nu is de deur echter met twee hangsloten gesloten. Zijn heilige huisjes in Spanje ook niet meer heilig?

Guadalupe.

Het gaat langs hellingen met olijfgaarden, bremsoorten, hoge hei, kleine en grote zonneroosjes en dennenbossen.

Erica multiflora.

Grote puzzeldikkop, *Pyrgus alveus*.

Guadalupe.

Ermita de Sta. Catalina.

We bereiken de Ermita de Santa Catalina om 11.50. Daar kunnen we in ieder geval naar binnen kijken. Aan de buitenkant van de kapel zijn rondom banken gemetseld. Uit de wind en met zicht op de Puebla de Guadalupe eten we daar ons brood. Via de camino de Cañamero dalen we weer af naar de Puebla. Hier staan aardig wat hoge dennen.

Erica multiflora.

Cistus salvifloius.

Lupinus albus.

We steken een asfaltweg over (12.35) en volgen dan een 2e naar de Fuente del Piojo. Daar rusten we een tijdje op een stenen picknickbank aan het weggetje. De bron trekt zangvogels aan. We zien er Koolmezen, Europese kanaries, Vinken en een jonge Zwartkop (Sylvia atricapilla), die een kastanjebruin "petje" op heeft.

Alkanna Lehmannii.

Koolmees, Parus major.

Vink, Frigilla coelebs.

Europese kanarie, Serinus serinus..

Zwartkop, *Sylvia atricapilla*.

Mimosa, *Acacia dealbata*.

Zwartmoeskervel, *Smyrniolum olusatrum*.

Cruz de la Ventilla.

Hier staan ook aardig wat mooie bloemen.
Bij de Cruz de la Ventilla (13.00) komen we het dorp weer binnen. We klimmen weer naar het reeds bekende Arco del Tinte en de Fuente de los Tres Caños en daarmee het centrum.

Arco del Tinte.

Fuente de los Tres Caños.

Na bij de tabacaria postzegels gekocht te hebben, zoeken we na deze schitterende wandeling de camper op (13.25).

's Middags werken we wat aan de verhalen en de foto's. Dan lezen en kaarten we in afwachting van de processie van 8 uur.

Die processie is kleiner van opzet, dan we misschien hadden verwacht. Maar het is dan ook "slechts" Witte Donderdag. Ik maak wat plaatjes van de leden van de fanfare, die buiten de kerk wachten.

Dan zien we die pater van de rondleiding gisteren. De misdienaars komen naar buiten, de mannen met de kruisdragende Christus. Dan vrouwen met Maria. Ze slaan links af het steil oplopende straatje in.

Witte Donderdagprocessie.

Arco San Pedro.

Wij lopen de blok linksom het klooster en komen net bij de Arco de San Pedro aan als het Christusbeeld onder die poort door geschuifeld wordt. De mannen moeten dat op hun hurken doen! Als ze eenmaal weer recht staan, zie je aan hun gezichten dat het een heel zwaar karwei was. De dames met Maria hebben het wat "lichter". Maar zij worden dan wel afgelost.

Wij zien de stoet rechtsaf slaan en gaan weer terug de camper. Één ding zingt door mijn bol: Ik heb nog nooit Spanjaarden zo ingetogen gezien. Allemaal.

